

ÉVKÖZI 14. VASÁRNAP**B év**

1– 4 oldal

Olv.: Ez 2,2-5 – 2Kor 12,7-10 – Mk 6,1-6
Jézus Názáretben

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

***Az örömhír
életet formáló üzenet!***

Kedves Testvérek! Minden reggel, amikor az ember bekapcsolja a katolikus rádiót, akkor ezt hallja: Örömhír mindenkinek! A kérdés: amit hallunk Istentől, mennyire örömhír ma az embereknek? Mindannyian jó üzenetekre vágyakozunk! A mai szentmisét azzal kezdtük: Áldozattal járul hozzád ó nagy Isten, hív néped! Amikor a zsidók sok-sok megpróbáltatás után új életet tudtak kezdeni, akkor a próféta ezt így vezette be: A szent maradék jövője!

Ma is a szent maradékról lehet beszélni!

Abban biztosak lehetünk, hogy jövője csak a szent maradéknak lehet! Akinek nincs köze az örömhírhez, az felmorzsolódik, a másik ember áldozata lesz. Az Isten örömhíre azért fontos, üzenete azért örömhír, mert életet mentő, fölemelő, jövőt mutató! Nem biztos, hogy emberi ízlésünk szerinti ez az iránymutatás! Egyfolytában botránkozunk az Istenen!

***A mai vasárnapon
jó lenne feloldani botránkozó gondolatainkat
és helyretenni törekvéseinket!***

A szentmisét sokunk által jól ismert orvosnőért ajánljuk fel, aki a hajléktalanok életét hosszú-hosszú időn keresztül szolgálta. Az utóbbi időben gyenge az egészségi állapota. ***Kelemen Mária orvosnőnek ma van a születésnapja.***

Azért hívtam ide Katit, mert ***Katinak ma van a 16. születésnapja.*** A múlt és a jövő! Máriát nem tudtuk ideállítani, mert nem tud eljönni a templomba, de megköszönjük Istennek tett szolgálatait, ami az embereket gazdagította! Kati neked azt kívánjuk, hogy az Isten üzenete legyen számodra örömhír, akkor megmaradsz és lesz jövőd! Isten éltesse!

Szentbeszéd

Kedves Testvérek! Több mint csodáltnivaló, hogy a világ mintegy elveti az Isten szavát, amely igazság, amire oly nagyon vágyakozik a világ, amely rendező elv, amit szeretnénk, hogy megvalósuljon a mindennapjainkban, emberi kapcsolatainkban. Jézus elkezdte működését, előtte harminc évig élt csendben, Názáretben. Híre megelőzte Őt, mert nagyon sokan hallgatták. Nagyon sok olyan tette volt, ami megszólította az embereket!

Jézus hazament

Bizonyára sajátos érzések kavarghattak Benne. Így kezdte igehirdető munkáját a názáreti zsinagógában: Az Úr Lelke rajtam! Mindaz, amit Jézus mond a Lélektől való! Annyi minden történt már velünk is, hogy lassan el kell hinnünk azt, hogy vagy a Lélektől való igazságok formálnak, alakítanak bennünket és alakítják a világunkat, vagy elveszünk. Jézus az Úr

követe, Jézus az, aki az Isten Lelkét hordozza és az Atya igazságait hirdeti. A központi üzenet az Isten által elgondolt emberi program. Isten elhatározta az ember megmentését, nem hagyja magára. Abban biztosak lehetünk, hogy Isten soha sem hagy magunkra bennünket! Bárcsak mi se hagynánk el az Istent!

***Amikor Jézus az otthoni zsinagógában
Isten igazságairól beszél,
akkor hallottuk az emberek észrevételeit.
Honnan a tudása? Honnan a bölcsessége?
Honnan az a sok nagy cselekedet, amit másutt tett?
Jézus hozzáteszi ehhez a magatartáshoz ezt az igazságot:
Megbotránkoztak Bennem!***

Botránkozunk az Istenen: Miért így

Ma a botránkozás fogalmával kell szembesülnünk, mert Isten világot mentő, embert mentő terve botránkoztat bennünket. Egyszerűen az: miért így? Mi emberek szeretnénk az Istennek is diktálni, hogy mindent úgy tegyen, ahogy azt mi elgondoljuk. Csak nagyon jól tudjuk, hogy mindegyikünknek más a problémája. Mindegyikünk a maga gondját, baját szokta elmondani.

Mit tesz Isten ebben a helyzetben

Isten azt az igazságot emeli elénk, amely igazság megszabadít bennünket. Valójában az emberek azért botránkoznak az Istenen, mert ő úgy gondolta el az ember megváltását, ahogy a Biblia üzenetéből tudjuk: Értünk Emberré lett, mindenben hasonlónak lett hozzánk és kinyilatkoztatta azt a legfontosabb igazságot, amely formálhatja az életünket, amely formálhatja a világot! Nincs más igazság, egyedül ez:

***Isten szereti az embert, Isten szereti a világot!
Isten meghív bennünket erre az útra,
amely úton megtanulhatjuk,
mit jelent a megváltó Istenhez tartozni,
mit jelent a megváltás jegyében
egymással összetartozni! Nincs más út!***

Az emberi lélek kettőssége

Azt mondják – mindannyian tapasztaljuk –
hogy az emberi lélekben egy titokzatos kettősség rejtőzik.
***Egyik oldalon vágyakozunk az Isten után,
de meg van bennünk a hajlam, hogy
a másik oldalon szembeszegüljünk!***

Vágyakozunk az Isten után ebből a világból. Ha nem ebben a világban élnénk, akkor szó sem lenne erről a vágyakozásról. A paradicsomi állapot nem a vágyakozás állapota volt. A paradicsomi állapot az ember és Isten szeretetegységének boldogsága. Amikor az ember ebből a kapcsolatból kihullik, akkor olyan világba kerül, amelyből Istenhez szeretne menekülni!

***Szeretnénk megszabadulni abból a világból,
amelyet az önzésünk, az érdekeink hálózna be!
Rengeteget szenvedünk ettől!
Minden gondunk, bajunk, szenvedésünk innen ered.
Ebből a világból vágyakozunk az Isten világába!***

Csakhogy egy titokzatos kettősség rejtőzik bennünk.
 Talán, amikor ebből a világból elvágódunk az Isten világába,
 az egyértelmű értékek világába, akkor azért azt is látjuk,
hogy nem olyan egyszerű ilyen értékek jegyében élni!

Isten világában élni

Újra és újra feltámad bennünk önös gondolataink világa. Nem egyszerű ebből kibontakozva úgy élni ebben a világban, hogy Istenben szeretjük a világot, vagyis nem élünk vele vissza.

***Nem könnyű úgy szeretni egymást,
 ahogy Istenben szeretjük egymást, vagyis egymásért élünk!***

Nem hazudjuk egymásnak a szeretetet, közben magunkat keressük abban a kapcsolatban. Bennünk van a hajlam, miközben Istennek üzenete az, hogy szeretetben váltja meg a világot és szeretetben vált meg bennünket! A vágyaink csúcsa! Ez azt jelenti, hogy következetesen végre kell hajtani a megváltásnak ezt a programját! Jézus erről beszél a názáreti zsinagógában. Apostolai, akiket elküldött, hogy erről tegyenek tanúságot, akik majd ezt az igazságot hirdetik és megjelenítik az emberek világában, számíthatnak arra, - ahogy Jézus első igehirdetése alkalmával – hogy majd botrányoznak rajtuk is az emberek.

Botrányoztak, mert Jézus éppen olyan volt, mint ők!
 Jézus éppen olyan egyszerű, olyan szerény, olyan szegény volt!
Isten követe nem lehet ilyen! – mondták.

Botrányoztak, mert ők másképpen gondolták el a Messiást, az Isten követét, aki majd politikai harcosként harcol velük és értük, harcol az ellenségeikkel. Az ő ellenségeik majd az Istenük ellenségei is lesznek. Botrányoztak, ilyen hétköznapi Emberfia ez az Isten Lelkével eltelt igehirdető? Botrányoztak, hogy Isten emberszeretete emberek által valósul meg!

Isten Szellem!
 Istent ember jeleníti meg önzetlen szeretetével a másik embernek!
Ők nem ezt várták! Botrányoztak ezen!

Az istenek harcának vége

A kereszténység előtti történelem istenek harca volt. Istenek harcoltak egymással és az ember az istenek harcának volt szemlélője. Az ember mindig a szerint helyezkedett, hogy éppen merre dől el a harc – jó értelemben. A keresztények Istene legyőzte az isteneket, akiktől a világ annyira félt, akiket az ember igyekezett engesztelni, áldozatokat mutatott be, hogy a maga oldalára állítsa őket. A kereszténységgel ez a harc megszűnt.

Az ember harca az Istennel

Elkezdődött egy új harc, az ember harca az Istennel. A megmentett ember harca a Megváltó Istennel szemben, mert az ember nem olyan Istent akart, amilyen Isten megjelent Jézus Krisztusban, aki szeretett bennünket:

Mert nagyobb szeretete senkinek nincs annál, mint Aki az életét szánja oda az embereknek!

Ez a harc régi fogalommal egy szimbólum: a Babel

Babel az Isten ellen harcoló emberiség szimbóluma. Az ember égisz érő tornyot akar építeni, egészen odáig, ahol az Isten lakozik – az ember felfogása szerint – azért, hogy ott legyőzze az Istent. Aztán az Isten helyébe ő maga üljön bele a trónszékbe. Erre megy ki az ember harca.

Az élet után vágyakozó ember harcol az Istennel, aki az élet szerzője, aki megmondja az embernek, hogy mi az emberi élet útja. Harcol az Istennel és Isten helyébe akar kerülni. Jaj nekünk, ember-istenek fölöttünk! Jaj nekünk!

Ez a harc mai fogalommal: a világ Bábele - a propaganda

A propaganda megmondja az igazságot. Soha senki nem kéri számon tőle, hogy mi az ő igazsága. A propaganda elvárja, hogy mi védekezzünk vele szemben. Harcoljunk azért, hogy miénk az igazság, nem az övé! Vegyük észre ezt a csavart az egész rendszerben! Propaganda mondja, amit ebben a világban el akar érni.

Mondjuk a mi köreinkben, a propaganda azt mondja, hogy ***a vallás ideje lejárt, idejét múlta.*** Mondja meg, mit jelent ez szerinte? Beszéljen arról, mi minden erőt tett bele ebbe a sajátos háborúságba, hogy eljusson odáig, ameddig ma eljutott éppen Európában. A propaganda azt mondja, hogy ***a tudomány legyőzi a hitet.*** Mit kezd a propaganda a tudomány hívő embereivel? Idejét múlta a hit és a vallás? ***A becsület és a felelősség, amely ezzel együtt elveszett, - ha idejét múlta - jobb lett?***

A mai vasárnap szembesít bennünket a megváltás kérdésével!

Akarunk-e megváltott életet élni, vagy kiszolgáltatottjai lenni a másik embernek?

Isten jelei botránkoztaóan egyszerűek!

Isten azt mondja: Amit egynek tesztek, Nekem teszitek!

Isten azt mondja: Keresd az Istent a másik emberben!

Isten azt mondja: Állj meg a másik ember mellett, fordulj oda hozzá!

Tegnap volt az ölelés napja. A rádióban ***a gyerekek jövőjéről volt szó,*** mert nincs jövője azoknak a gyerekeknek, akiket nem ölelnek meg. Nincs jövője annak a gyerekeknek, aki nem tud odabújni az édesanyja keblére. Ilyen egyszerű jelei vannak az istenes életnek! Ezekben a jelekben az ember mindig a másikat keresi, nem önmagát!

Isten jelenléte nagyon közeli!

Olyan közel van Isten, amilyen közel van a másik ember!

Tudunk valamit kezdeni ezzel az igazsággal?

Isten szeretetének legnagyobb jele Jézus Krisztus, aki egy lett közülünk!

Aki éppen olyan, mint akármelyikünk!

Tudunk valamit kezdeni ezzel az igazsággal?

Ez az üzenet! Mi emberek egyformák vagyunk emberségünkben!

A mai vasárnapon kérjük Istent, hogy a bennünk lévő vágyakozás, amely az égiek, a lelkiek, az isteni világ felé fordítja szívünket, életformálóan jelenjen meg az életünkben!

Akkor van remény arra, hogy a világot Istenben szeretjük!

Akkor van remény arra, hogy egymást Istenben szeretjük!

Csak így lehet összetartozni!

Ne botránkozzunk!

Adjuk hálát Istennek ezért a csodálatos isteni tervért, amelyben újjászülethet a világ, újjászülethet az ember és jövőnk lehet!